

ACTA
CONCILII
VALLISOBERTANI

BX837
.V3
I3
1889
c.1

005840

EX LIBRIS
HEMETHERII VALVERDE TELLEZ
Episcopi Leonensis

1080019649

PRIMUM
CONCILIIUM PROVINCIALE
VALLISOLETANUM

Iglesia Católica

ACTA ET DECRETA
CONCILII PROVINCIALIS VALLISOLETANI

IN ALMA METROPOLITANA ECCLESIA
CELEBRATI

DIEBUS A XVI JULII AD I AUGUSTI

ANNO DÑI. MDCCLXXXVII

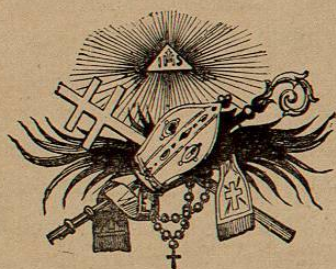
A SANCTA SEDE APOSTOLICA RECOGNITA

IN LUCEM EDITA ET PROMULGATA

AB EXMO. AC RMO. DNO. BENEDICTO SANZ ET FORÉS,

ARCHIEPISCOPO VALLISOLETANO

EDITIO SECUNDA.

Capilla Alfonsina
Biblioteca Universitaria

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEÓN
Río de la Valverde y Tellez

VALLISOLETI

EX TYPOGRAPHIA VIDUÆ DE CUESTA ET FILIORUM

1889

42871

Bx837
V33
1889

FONDO MATTERIO
VALVERDE Y TELLEZ

PROMULGATIO DECRETORUM CONCILII.

NOS D. D. BENEDICTUS SANZ ET FORÉS,
DEI ET S. SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA, ARCHIEPISCOPUS
VALLISOLETANUS, ETC. ETC.

Reverendissimis Fratribus Episcopis Comprovincialibus, venerabilibus Capitulis Metropolitano, Cathedralibus et Collegiali, atque totius Provinciæ Clero, et Christi fidelibus.

QUOD omnibus Episcopis in votis erat, minimo inter illos perficere datum fuit a Patre luminum, a quo omne donum perfectum descendit, quique infirma eligit ut ejus virtus magis magisque eluceat; antiquam, nempe, de conciliis celebrandis disciplinam, a sæculo et amplius interruptam in Hispania instaurare.

Fratres ad hoc dedit Nobis Episcopos insigni sapientia præditos, zelo domus Dei, animarumque succensos, et qui nobiscum cor unum et anima una, atque labii unius cum sint, peropportunum censuerunt communem legem in Synodali Conventu statuere sacris canonibus fundatam, qua uteretur hæc nostra ecclesiastica Provincia anno 1857 a ven. mem. Pio Papa IX erecta, et ad cujus normam in unaquaque diœcesi statuta synodalia, prout illarum necessitas et conditio exposuissent, postea conficiantur.

Primum igitur Provinciale Concilium Vallisoletanum a die decima sexta Julii ad primam Augusti 1887, magna cum animi exultatione, clero et populo plaudentibus, celebravimus. In eo imprimis publice ac solemniter testatam voluimus omnium nostrum cum Romana Ecclesia unionem ac concordiam, atque infallibili Petri Cathedræ obedientiam ac submissionem. Ipsa magistra, antiquam catholicæ fidei doctrinam exposuimus, atque errores omnes, qui in agro dominico ad decipiendos fideles serpunt ac propagantur, rejicimus et perstrinximus, regulas, monita, atque consilia dantes, ne populi nostræ curæ concrediti naufragium in fide faciant, et a salutis tramite deviantur. Ecclesiam, dein, ejus hierarchiam divinitus institutam, ipsiusque jura descripsimus, ut inviolata serventur, atque officia omnia ecclesiastica, ut fideliter adimplèantur explicavimus. Doctrinam de vivifico sacramentorum fonte aperuimus, nihilque omisimus, quod vel necessarium,

005240

vel opportunum videretur ad hæc salutis media digne dispensanda, ad divini cultus splendorem ac dignitatem augendam, ad cleri institutionem atque sanctimoniam fovendam, ad morum honestatem, pietatemque in populo excitandam.

Non ergo pauca sunt, nec parvi momenti quæ, Deo adjuvante, collatis consiliis, ac matura multorum deliberatione, pro muneris nostri Episcopalis officio, in Synodali conventu tractanda ac decernenda suscepimus, ad majorem Dei gloriam, Ecclesiæ honorem, animarumque salutem. Uberes in Provincia fructus ex his omnibus sperare licet, opus nostrum benedicente Domino, qui, sicut seminantibus nobis dedit semen recti consilii, potens est omnem gratiam abundare facere in nobis, et augere incrementa frugum justitiæ nostræ. Eo potius ita futurum confidimus, ex quo, ecclesiasticæ legi obsequentes, acta atque Decreta omnia quæ a Nobis et a venerabilibus Coepiscopis hujus nostræ Provinciæ, unanimi voto condita sunt, supremo judicio subjecimus Apostolicæ Sedis, quæ unitatis origo est ac fundamentum. Scimus enim Synodalia Decreta, non modo omnem vim et auctoritatem ita sibi vindicare, sed etiam cætera bona, quæ Christus Ecclesiæ suæ super firmam petram ædificatæ abundanter largitur, minime deesse ubi integra ac inconcussa manet observantia et submissio in Sedem principem, cujus fides numquam deficit, et cui datum est fratres confirmare.

Nunc vero, cum decreta illa jam recognita et revisa ad Nos rursum a Sacra Congregatione Concilii transmissa sint, ut quam primum executioni mandentur, ea, tamquam Provinciæ legem nota facere decernimus. Eapropter, divino implorato auxilio, atque Inmaculatæ Deiparæ Virginis, et omnium Sanctorum Provinciæ nostræ ejusque Dioceseon patrocinio, ad majorem Dei gloriam et honorem, Concilii Nostri Provincialis Vallisoletani Decreta, in volumen apposite edita, et prout a Sancta Sede recognita fuere, juxta exemplar authenticum in Archivio Nostræ Curia repositum, per præsentis litteras, Metropolitanici Nostri muneris auctoritate, per universam Provinciam solemniter promulgamus, atque mandamus ac sancimus ab omnibus ad quos spectat fideliter observari postquam in unaquaque Diocesi ab Episcopis, vel in Diocæsana Synodo, vel alio modo sibi bene viso, publicentur prout in Titulo *De hujus Concilii Decretis* statuitur.

Rogamos ergo Venerabiles Fratres Coepiscopos, ut exequendis Decretis, unanimi ipsorum sententia probatis, pastoralis sollicitudine intendant, unde uberrimos communis orationis et laboris fructus percipere mereantur.

Monemus in Domino dilectissimum Nobis clerum, ut doctrinam et Decreta Concilii accipiat, non tamquam hominum verba et mandata, sed tamquam verba Christi, quæ spiritus et vita sunt, tamquam mandata Ecclesiæ, cui obedire oportet, et cujus ministerio, unusquisque in gradu suo, omnes mancipati sumus. Non enim pro libitu, et proprio Marte locuti sumus; sed quæ a Christo Domino, quæ ab Œcumenicis Conciliis, quæ a Summis Pontificibus, quæ ab iis denique quos Spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei statuta sunt, in unum collegimus et proponimus, ut sciant omnes quid docendum, quid agendum, quid cavendum sit, ut fideles inveniantur et repromissionem accipiant æternæ hæreditatis.

Commonemus tandem et obtestamur per charitatem Dei fideles omnes, quos concupiscimus in visceribus Jesu Christi, ut quos Synodi Patres gregibus sibi commissis suggerunt ad salutem, grati docilesque accipiant, non ut verba hominum, sed ut ministrorum Dei et dispensatorum mysteriorum Christi, de quibus ille dixit: «qui vos audit, me audit, qui vos spernit, me spernit.»

Quæ omnia, ut ex communi voto fauste eveniant, fervide orantes adeamus cum fiducia thronum gratiæ ut misericordiam consequamur, et gratiam inveniamus in auxilio opportuno, quo magnus Pastor ovium et Episcopus animarum nostrarum, auctor fidei et consummator Jesus opus nostrum perficere velit ad majorem sui ipsius gloriam in totius Provinciæ utilitatem, et æternam omnium salutem.

Datum Vallisoleti die Sancto Petro Regalato Archidioceseos Patrono sacra 13 Maji 1889.

† BENEDICTUS, ARCHIEPISCOPUS VALLISOLETANUS.

Ex mandato Exmi. ac Rmi. Dni. Archiepiscopi,
JOSEPH MESEGUER ET FOSTA,
SECRETARIUS.

LITTERÆ

quibus Concilii provincialis acta et decreta Summi Pontificis
revisiōni et approbationi subjiciuntur.

Beatissime Pater.

Ex intimo cordis affectu gratias agentes bonorum omnium largitori Deo, qui nobis concessit primum celebrare Provinciale Concilium in Hispania nostra, postquam a sæculo et amplius nullum indictum fuerat, ejusdem acta et decreta a nobis in utilitatem et bonum hujus Provinciæ statuta Sanctitati Vestræ humillime exhibere, supremo vestro judicio recognoscenda, corrigenda et emendanda, obsequentissime subjicere festinamus.

Collatis consiliis, dum Sacratissimo Cordi Jesu Provinciam universam consecravimus apud sepulchrum et transverberatum Cor Beatæ Virginis Teresiæ a Jesu, ipsius provinciæ patronæ a Sanctitate Vestra, pro Apostolica sua auctoritate, donatæ, unanimes censuimus, necessarium esse synodalem conventum facere, ut communem legem habeant omnes Dioceses, quæ a duabus perantiquis provinciis segregatæ fuerunt, ex dispositione Concordati anno 1851 initi, ad hanc novam Vallisoletanam efformandam, et statim ad tantum opus præparandum nos alacriter accinximus.

De concepto proposito certiolem fecit Sanctitatem Vestram infrascriptus Metropolita, et Apostolica benignitate animum, litteris suis, auxit nobis; unde paterna benedictione roborati, Deo auxiliante, plaudente clero et populo, synodalem actionem incœpimus et consummavimus.

Dum ergo omnia a nobis peracta et statuta Sanctitati Vestræ libentissime submittimus, Beatissime Pater, plenissimam fidei exhibemus protestationem, amoris, obedientiæ, et adhæsiōnis Sanctæ Apostolicæ Sedi, et Sanctitati Vestræ Christi in terris Vicario, magistro veritatis infallibili, unitatis centro, omnium christianorum Patri et Doctore.

Dignetur Sanctitas Vestra, hos sinceros animi sensus, et opus hoc nostrum benigne excipere, et Apostolicam benedictionem super nos, et clerum, ac fideles totius provinciæ impertire, quam summa veneratione expetimus Sanctitatis Vestræ pedes humillime deosculantes.

Beatissime Pater,

Sanctitatis Vestræ obsequentiss, addictissimi servi ac subditi.

† Benedictus Archiepiscopus Vallisoletanus.—† Antonius, Episcopus Segoviensis.—† Raymundus Episcopus Electus Abulensis.—† Thomas, Episcopus Zamorensis.—† Fr. Thomas, Episcopus Salmantinus.—† Joannes, Episcopus Asturicens.—† Joseph Thomas, Episcopus Philippopolitanus, Administ. Apostolicus Civitatensis.—† Ludovicus Gonzalez, Vicarius Capit. Abulensis.

LITTERÆ

Eminentissimi Cardinalis Serafini S. C. C. Præfecti
de recognitis concilii actis et decretis.

PERILLIS. ac Rme. Dñe. uti Fr. Inter assiduas pastoralis sollicitudinis curas quibus Amplitudo Tua spirituali fidelium suorum emolumento laborat, uberrimisque æternæ salutis fructibus vineam sibi a Domino concreditam fœcundat, summo cum gaudio ab Emis. PP. Tridentino jure interpretando ac vindicando Præpositis exceptum est, Te in Vallisoletana ista Urbe a S. M. Pio Papa IX in Archiepiscopalem Sedem erecta, primum Provinciale Concilium convocasse. Siquidem nobilissimum exemplum Hispaniæ universæ Præsulibus dedisti, quod post diuturnam unius sæculi interruptionem, jam plures ecclesiastici Iberici regni Provinciæ sectatæ sunt. Ex quo facile deprehendere Tibi datum erit, quam jucundum fuerit Sacro Ordini, Concilii a Te, tuisque Suffraganeis celebrati acta recipere, eaque selectæ Emorum. PP. Congregationis examini de more remittere.

Hæc autem, posquam oblatam eorundem actorum molem ex demandato sibi munere ad trutinam convertit, summopere lætata est, se plurima, eaque præclarissima sapientiæ ac pietatis vestræ reperisse specimina, quibus, in tanta temporum nequitia, fidei puritati, morum disciplinæ, sacrorumque catholicæ Ecclesiæ jurium incolumitati, prospexistis. Hinc comendatam voluit solertem tuam ac Coepiscoporum tuorum vigilantiam in religiōnis dogmatibus ab impiorum veneno purgandis, condemnandisque iis præsertim erroribus ac monstruosis pravarum opinionum comentis, quæ luctuosissima hac ætate, haud absque exiguo juvenum atque imperitæ plebis damno, late grassantur. Neque heic constitit Pastoralis sollicitudo vestra, quæ singulis ecclesiasticæ disciplinæ partibus sapientibus legibus consuluit. Hinc curas suas convertit ad errantes in rectum salutis tramitem reducendo, ad religionem ac pietatem tot idoneis mediis, præsertim devotione erga sacratissimum Cor Jesu, divini amoris sedem, in fidelium animis magis magisque fovendam, ad tuenda Dei et Ecclesiæ præcepta, festorumque dierum observantiam. His accessere saluberrima decreta quibus, quotquot in sortem Domini vocati sunt, excitantur ut omnem operam in vinea Domini excolenda, atque animarum salute procuranda studiosi sime conferant.

Quid dicam de idoneis statutis, quibus catholicam doctrinam quoad matrimonii sanctitatem propugnare, ejusque legitimæ celebrationi prospicere sagtegitis? Quid demum de tot saluberrimis constitutionibus, quibus Vobis cordi fuit decori domus Dei, cærimoniarum majestati, Seminariorum incremento, vitæ christianæ fervori consulere? Pro tot præclare gestis, iidem Em. PP., Smo. Dño. Nostro consentiente, cui plena rerum omnium relatio facta est, Tibi, Tuisque Suffraganeis honorificum meritarum laudum testimonium referendum esse duxerunt.